

дойде тъй, азъ ще му дамъ първо мѣсто, но, ако дойде съ сегашнитѣ си дрехи, ще го изпждя навънъ. Вънъ вие, които продадохте името Христово., идвайте да служите за пари, да ги събирате въ вашитѣ котлета! Христосъ не умрѣ за пари, Христосъ дойде да служи въ името на Божията Любовь и Мждрость, за да възкрѣси хората. Туй е не само съ нашитѣ свещеници и попове. Когато говоря истината, въ името на Христа я говоря. Горко на онѣзи, които се противятъ на тѣзи божествени истини! Въ Христовото име, въ божественото, нѣма никакво заблуждение.

Нека българитѣ съятъ нивитѣ си. Азъ съмъ готовъ да дамъ на българитѣ 100 пжти повече жито и царевица, прѣизобилно, нека тѣ съятъ, и свещениктѣ нека сѣе, но не съ кръста и съ котле въ ржка. Нищо да нѣма въ църквата: никакви пари, никакво разнасяне на дискусии. Това е безобразие! Всичко това трѣбва да се изхвърли, тъй говори Христосъ. Сега дойде нѣкой, пита ме: „Ти свѣщъ палишъ ли въ църква?“ Азъ казвамъ: моята свѣщъ винаги гори, кандилото ми е запалено отъ памтивѣка, то никога не е изгасвало.—Ами въ църквата вѣрвашъ ли?“—Въ тази, Христовата, църква вѣрвамъ, въ църквата на Любовта, въ нея е Христосъ, въ нея сж и всички светии и всички добри хора.—„Ами при насъ защо не идвашъ?“—Идвалъ съмъ и при васъ, но вашитѣ църкви сж затворени.—„Какъ?“ — Затворени сж тѣ, и сега, азъ не мога да ги цѣлуна. Тѣ искатъ да отида да цѣлуна ржката на владиката. Не съмъ отъ тѣхъ, та да цѣлуна ржката на владиката. Нѣкой пжтъ и моята ржка не искамъ да я цѣлуватъ. Прѣди нѣколко дни дойде единъ човѣкъ, въ когото бѣше духътъ. Слѣдъ като го поканихъ да остане на трапезата, той каза, че никой не трѣбва да ми цѣлува ржката. Послѣ дойде една жена, която ми цѣлуна ржката. Казвамъ си: ее, това внесе въ него съблазнь: „И той е единъ отъ владицитѣ“, помисли си гостенинътъ. Слѣдъ половинъ часъ той стана, излѣзе, иска да се ржкува, азъ го спрѣхъ—да не